

Pravietisks sapnis

2024.gada 6.decembrī

Sapnī es braucu ar lielu kravas auto naktī. Bija liela tumsa un apgaismojums bija vājš. Ceļu tikpat kā nevarēja redzēt. Es brīnījos, ka mašīna tomēr paliek uz ceļa, neskatoties uz to, ka neko nevar redzēt uz priekšu. Likās, ka Kāds pārdabīgi to notur uz ceļa.

Tālāk sapnī es sapratu, ka ceļa vispār vairs nav. Priekšā es redzu lielu gravu, kur lejā ir redzama tāda kā ferma ar vairākām privātmājām. Es griežu mašīnu lejā pa gravu, fermas virzienā. Par laimi mašīna neapgāzās, bet ieripoja fermas pagalmā. Es tūlīt meklēju ceļu, lai izbrauktu no fermas, taču ceļa nekur nebija. Tad es malā ieraudzīju lielu labības lauku. Es gāju lauka virzienā, meklējot ceļu. Es iebrīdu labības laukā, taču bija tāda sajūta, ka esmu iebrīdis purvā. Jutu, ka sāku slīkt. Par laimi tas nebija purvs, bet tikai kaut kādi rugāji, kuros iegrimu līdz vidum. Likās, ka tie rugāji ir ļoti blīvi un spiež mani no visām pusēm. Tad es ieraudzīju, ka labības lauks izskatās pēc īstas postažas. Es ieraudzīju neskaitāmus grauzējus visapkārt. Tie grauzā un postīja to, kas bija palicis pāri no labības. Pēc tam gaisā pacēlās milzīgs mušu, dunduru un vēl visādu lidojošu insektu mākonis. Izskatījās tā, it kā labība gadiem nebūtu vākta, tāpēc šeit to grauž visi iespējamie grauzēji. Laukā bija pilnīgs haoss. Visur apkārt vīdēja kaut kādi aplauzti stiebi. Nevarēja vairs izšķirt, kur ir labība, kur rugāji, bet kur nezāle? Viss tur bija sajaukts kopā, kā vienā lielā postažā. Interesanti, ka labības lauks no ārpuses izskatījās ļoti labi. Kamēr tajā neiebrien, viss izskatās perfekti. Labības lauks draud pazudināt tikai to, kas tajā ir iegājis.

Es izmisīgi centos tikt ārā no lauka. Ar lielām pūlēm man tas izdevās. Es devos uz dzīvojamo māju jautāt par ceļu ārā no šejienes. Ieejot ēkā es biju patīkami pārsteigts. Izrādās, šī ferma pieder kristiešiem, ar kuriem kādreiz esmu bijis kopā. Es nepaspēju vēl neko pateikt, kad mājas saimniece izsaucās: "Jā, Normund Ozoliņ! Jūs esat pie kristiešiem!"

Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1. Sapnis ir par manu dzīvesceļu. Kaut arī bieži vien ir licies, ka ceļa vairs nav, Dievs pārdabīgā veidā tomēr mani ir uzturējis uz ceļa.

2. Kristiešu ferma nozīmē to, ka strupceļā esmu bijis spiests doties pie kristiešiem pēc palīdzības par CEĻA turpināšanu. Ceļš varētu nozīmēt kalpošanu.

3. Labības lauks, kas no ārpuses izskatās labi, bet no iekšpuses briesmīgi, ir tas garīgais stāvoklis, kādu mēs varam redzēt šodienas kristīgajās draudzēs. Tas ir tāds stāvoklis, kad tevi spiež no visām pusēm; kur viss ir sajaukts kopā; kur nevar vairs atšķirt nezāli no graudiem; kur graudus noēd grauzēji (dēmoni); kur gadiem nekas nav pļauts un kopts.

4. Ceļa neesamība pie kristiešiem nozīmē to, ka nekāda kalpošana kristīgā vidē man vairs nav iespējama. Dīvaini, ka nebija nekāda ceļa tālāk no tās kristiešu fermas. Es brīnījos: "kā šie cilvēki var dzīvot bez ceļa?"

5. Ceļa neesamība var nozīmēt arī to, ka kristiešiem Latvijā nav nekādas vīzijas par nākotni un turpinājumu. Ar šādu ražu nekāds turpinājums nav iespējams. Tad atliek tikai norobežoties sakot: "ar mums viss ir kārtībā!"

6. Vai tiešām vienīgais, ko mēs tagad varam gaidīt ir karš?!.. Padomju laikā mēs gaidījām, ka Latvija būs brīva. Mēs ne tikai gaidījām, bet lūdzām un gājām uz to. Vai mums tagad nekas nav jādara, lai noturētu un saglabātu Dieva doto brīvību?!.. Ja būs tā, kā tas ir pašlaik, tad ceļa tālāk var arī tiešām vairs nebūt.

Bībele:

1 Bēdas man! Jo man klājas kā tādām augļu novākšanas laikā, kas vīnadārzā salasa ražas atlikumus, kad vairs neatrod neviena ēšanai derīga ķekara un arī nevienas pirmās ražas vīģes, ko mana sirds tā kāro! 2 Dievbijīgie ir izmiruši šai zemē, un taisnīgo vairs nav ļaužu starpā.
Mihas 7.1-2 20

"Pļauja ir jau pāri, beigusies arī augļu ievākšana, bet glābšanu mēs neieguvām!" 21 Es esmu satriekts savas tautas meitas sabrukuma dēļ; es staigāju apkārt noskumis, izbailes mani pārņēmušas! 22 Vai tad nav vairs nekādu zāļu Gileādā? Jeb tur nav vairs arī neviena ārsta? Kāpēc tad manas tautas meita vēl nav dziedināta? Jer.8.20-22